

Angyal-madár

(Rétori szó)

*Mióta már mondom tinektek:
az angyal a legszebb madár.
De ti mindent tollából kiesztek;
már csak a hús angyala áll.*

*Mióta már mondom tinektek:
az angyal a legszebb madár.
De ti mindent húsából kiesztek;
már csak a toll angyala száll.*

*Mióta már mondom tinektek:
az angyal a legszebb madár.
Mind egy szálig — mondom — kivesztek,
ha széthull az angyal-madár.*

PÁLL LAJOS

Meglelted...

*Meglelted hát, hol bevárd öregséged, a kertet,
a házat, az utat a szemközti völgybe.
Irtást nem érő erdőt telepítesz türelmed köré
hadd tévedjen el benne az idegen tekintet.*

*Meglelted hát, hol bevárd öregséged,
jóslatok nélkül lézengő házat, az elmerült várat
mit a fák lombja, elátkozott lovak sörénye nehezít.
Eszmélnek körötted naponta a tárgyak, pattan az abroncs
percen a máz, magától málik a félre tett szoknya,
s a hajnal s az este messzi moraj lesz.
Béleled meleg szavakkal e házat,
nincs mit így közelítene szívünkhöz a bomlás,
mit messzi hagytunk; völgynek indulók, szélbe kacagók,
csak azért is.*

*Nem fog ma holdat a kút rácsai közt, hűvösödik,
remegő csillagokra tördeli jegét az ég, nehéz lefeküdni,
mindenki itt van, kit hívhat az ész, egy ejtett mozdulat,
mindenki itt, s így egyedül.*

*Gerendákat méri a szem — szépen kellene élni —,
nincs felelet, csak a fényképek nézik az arcát hosszan.*

E se tánc

semmi se
semmi se
semmi se
tánc

E se tánc?
mégse tánc?
Homlokránc,
e se tánc?
mégse tánc?
Nagyapám is járta,
az apám is járja,
ebbe sajdult annyi ősem
időt-táncolt lába,
e se tánc?
mégse tánc?
Ahol én járom a táncot,
medve vitte már a láncot,

minden láncszem szénabuglya,
erdők fűje abba dugva,
e se tánc?
mégse tánc?
Gatyakorcán tetűvirág,
fejére fordított világ,
mégse tánc?
e se tánc?
Kedvesemnek fehér arca,
setét kendő libben rajta,
hányat libben az a kendő,
annyi vihar kerekendő,
e se tánc?
mégse tánc?
Annak jaj, akinek létét
nem kerékbe,
táncba törték.

